

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΑΣΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1861.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ πολιτικοὶ φίλοι τῆς Τουρκίας καὶ τοὶ γνωρίζοντες τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν τῆς καὶ τὴν ἀληθῆ πηγὴν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐσχάτως συμβάντων ἕνεκα τῆς ὑπερτιμῆσεως τοῦ νομίσματος καὶ αὐτὰς τὰς ἀφορμὰς τῆς ὑπερτιμῆσεως μολοπαύτα, ἀκολουθοῦντες τὴν πολιτικὴν πορείαν ἣν ἐτήρησαν καὶ χρεωστοῦν νὰ τηρήσωσιν ὡς πρὸς τὴν Τουρκίαν διὰ τοὺς πολιτικούς τῶν σκοποῦς, ἐκόλασαν τὰ συμβάντα ταῦτα τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ λίαν τολμηρῶς ἀπέδωσαν ταῦτα εἰς ραδιουργίας τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, ὅπως τοῦλάχιστον ἐξεφράσθη πραγματευόμενος τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὁ Χρόνος, ἡ ἐφημερίς αὐτῆ ἢ ἐκπροσωποῦσα τὸ πνεῦμα καὶ τὰ φρονήματα τῆς Ἀγγλίας.

Τιμὴν περιποιεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἀξία τὴν ὁποίαν ἀποδίδει αὐτοῖς ἡ Ἀγγλικὴ αὐτῆ ἐφημερίς λέγουσα, ὅτι ἀπορεῖ πῶς οὗτοι κατώρθωσαν νὰ λάβωσι τὴν ἰσχύον καὶ μολοπαύτα ἢ πραγματικὴ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι τῆς ἐλευθέρου αὐτῆς καταστάσεως τῆς Τουρκίας δὲν εἶναι παραίτιοι οἱ Ἕλληνες ἀλλ' αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἢ παραλυτικὴ κατάσταση εἰς ἣν διατελεῖ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους μὴ ἔχουσα, οὐδὲ δυναμένη ἔχειν, κατὰ τὸν ὄργανισμὸν τῆς, προϋπολογισμὸν στηριζόμενον εἰς βάσεις ἀσφαλεῖς καὶ τρέχουσα ἕνεκα τούτων εἰς ὁδὸν σκολιᾶν ἥτις ἢ ταχέως ἢ ἀργὰ δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ τὴν φέρῃ εἰς οἰκονομικὴν κρίσιν τῆς ὁποίας προόμια εἶναι τὰ ἐσχάτως ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβάντα· αἱ κρίσεις μας αὐταί, αὐτίνες εἰσὶν κρίσεις πάγκοιναὶ ὁμολογούμεναι κατ' ἰδίαν καὶ παρ' αὐτῶν ἐκείνων εἰς οὓς δὲν συμφέρει ἢ παραλυτικὴ αὐτῆ κατάστασις τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ μολοπαύτα δι' ἄλλης γλώσσης ὁμιλοῦντων πρὸς τὸ κοινὸν περὶ αὐτῆς, θέλουσιν ἀποδειχθεῖ βέβαιοι προϊόντος τοῦ χρόνου, καθότι μολοῦντι ὅλοι δυνάμει προσπαθεῖ ἡ Ἀγγλία νὰ κολάσῃ τὸ πρᾶγμα, ἂν ἀληθὲς εἶναι τὸ λεγόμενον, ὅτι ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβευτὴς τῆς ζητεῖ ἐν ἐκατομύριον λιρῶν, διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἐνεστῶσαν παραλυτικὴν κατάστασιν, μολοπαύτα καὶ ἡ θεραπεία αὐτῆ πραγματοποιηθησομένη, ὀλιγοχρόνιος ἔσται, εἰ μὴ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ μέσα τὰ ὅποια δύναται νὰ διαθέσῃ πρὸς ἐκπλήρωσίν των καὶ ἀναλογισθῆται, ὅτι ἐπλημύρισε τὸ Κράτος τῆς μὲ χαρτονομίσματα μέγας ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἐστὶ νόθος, τὰ ὅποια εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξαργυρώσῃ ὡς ὑπόσχεται. Τὰ γεγονότα ταῦτα στηρίζονται εἰς πράγματα καὶ τὴν ἀλήθειαν τούτων ὁ χρόνος θέλει ἀποδείξῃ ἐκείνο

δὲ τὸ ὅποιον ἐνδιαφέρει τὴν Ἑλλάδα εἶναι, ὅτι πολλοὶ ὁμογενεῖς ζημιοῦνται ἐκ τῆς παραλυτικῆς ταύτης τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως θέσεως καὶ πρέπει νὰ ὦσιν εἰς τὸ μέλλον προσηκτικώτεροι διὰ νὰ μὴ προσέσωσι νέας εἰς ἑαυτοὺς ζημίας, ἕως οὗ δοθῇ ὅπωςδὴ ποτε εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐν τέλος ὅπερ κεῖται οὐχὶ πολὺ μακρὰν.

Οἱ κινδυνώδεστεροὶ ἐχθροὶ τῆς Τουρκίας εἰσὶν οἱ Ἕλληνες, ὡς λέγει ὁ Χρόνος, ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις τῆς Τουρκίας γνωρίζει τοῦτο καὶ δὲν δύναται νὰ τὸ ἀγνοῇ ἀφοῦ ἡ πολιτικὴ τοῦ ἔθνους εἰς δ' ἀνήκει ὁ Χρόνος τὴν κηδεμονεύει, πῶς παρεδόθη εἰς χεῖρας δανειστῶν Ἑλλήνων νὰ τὴν ἄγουν καὶ τὴν φέρουν καὶ δὲν ἐπευδε ν' ἀντικαταστήσῃ ταύτους διὰ δανειστῶν Ἀγγλῶν οἵτινες τὴν ἀγαποῦν; ἀλλ' οἱ Ἀγγλοὶ μόνον ἀγαποῦν τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀμείωτον προσδοκοῦν ὠφελείας, ὅταν ἔλθουσι ὁμοῦ εἰς τὰ πράγματα γνωρίζοντες τὸ ἀφερέγγυον τῶν ὀφειλετῶν τῶν φεύγουν, ὡς ἐπραξάν τοῦτο κατὰ τὴν διαπραγματεύσειν τοῦ Τουρκικοῦ δανείου ὅπερ ἐν ἀρνήσει τῶν Ἀγγλῶν ἀνεδέχθη ὁ Γάλλος Τραπεζίτης Μιρὲς καὶ ἔφερε τὴν καταστροφὴν του.

Εἶναι δὲ καὶ περίεργος ἡ λογικὴ τῶν Ἀγγλῶν, ἂν ὁ Χρόνος, ὡς φημίμεθα, εἶναι τὸ ὄργανον τῆς πλειοψηφίας τῆς κοινῆς ἐν Ἀγγλίᾳ γνώμης· διατελεῖ ἀφοῦ καὶ ἡ νῦν καὶ ἡ πρὸ αὐτῆς Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις κηδεμονεύεται παρὰ τῆς Ἀγγλίας ὁ Χρόνος ἀντιφάσκων εἰς ἑαυτὸν λέγει, ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τοῦ πρὶν Σουλτάνου ἔκαμαν ταῦτα, ἐπὶ τοῦ ἤδη δὲ διοικοῦντος ἐνοήθησαν καὶ θέλει παύσει ἢ ἰσχύς των; ἐνθ' αὐτὰ σχεδὸν πρόσωπα ἐδιοικοῦν τότε καὶ διοικοῦν καὶ νῦν, τὸ δὲ πρόσωπον τοῦ Σουλτάνου διατελεῖ εἰς λίαν παθητικὴν θέσιν, ὀλίγον γινώσκων καὶ ὀλιγώτερον ἀσχολούμενον εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Κράτους του. Ἄλλως, δὲν συμβιβάζεται ἡ ἀκμαία κατάστασις τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Κυβερνήσεώς της ἣν διακωδωνίζουσιν οἱ Ἀγγλοὶ μὲ τὰ ἤδη λεγόμενα τοῦ Χρόνου, τοῦ ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἕλληνες ἐδάνειζον τὸν Σουλτάνον χρήματα πρὸς ἀνέγερσιν Παλατιῶν ἢ ἄλλης τινοῦ φαντασιοπληξίας του μὲ κέρδος 25.0)0 ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι καὶ ὁ Σουλτάνος δὲν ἐγνώριζε λοιπὸν ποῦ ἔτρεχε καὶ οἱ ὑπουργοὶ του, ἐν γώσει ὄντες τῶν δανείων, ποῦ βαδίζουσι, ἄρα δὲν ἦτο οὔτε εἶναι ἀξία ἐπαίνων καὶ ἐκθουσμῶν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτως τὸ πρᾶγμα· οἱ Ἕλληνες κερδοσκοποῦν ὄντες ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των καὶ ὠφελοῦμενοι ἀπὸ τὰς χρηματικὰς στενοχωρίας τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὰς φαντασιοπληξίας τοῦ Σουλτάνου ἐδίδον τὰ χρήματά των, ἐννοεῖται ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητοῦν καὶ ἀνάλογον τῶν κινδύνων οὓς ἔτρεχον, ὠφελείαν· ἂν δ' ἄλλως εἶχεν ἦσαν καὶ ἄλλοι

ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔξυπνοὶ Εὐρωπαῖοι πρόθυμοι, νὰ κερδοσκοπήσωσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν Τούρκων, ἀλλ' ὀλιγώτερον τολμηροὶ ὄντες τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐπροχώρουσιν ὡς οὗτοι· καὶ μολοπαύτα πλείστοι καὶ ἐξ αὐτῶν εἰσὶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰς Τουρκικὰς πιστώσεις, καὶ αὐτὸς ὁ Πρεσβευτὴς τῶν Ἀγγλῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τοῦτο, διότι δι' αὐτοῦ πολλοὶ καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ὀλιγώτερας ὑπέστησαν ζημίας ἐκ τῶν δοσοληψιῶν τῶν τούτων μετὰ τῆς Τουρκικῆς Ἐξουσίας.

Ἐν τέλει ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οὐχὶ οἱ Ἕλληνες κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῶν Τουρκικῶν καίμεδων ἔφερον τὴν τελευταίαν ὑπερβολικὴν ὕψωσιν τοῦ νομίσματος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς λέγει ὁ Χρόνος, ἀλλ' αὐτὴ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἥτις χρηματικὰς πάσχουσα στενοχωρίας, ἕνεκα τοῦ ἐν Ἐρζεγοβίᾳ πολέμου καὶ ἄλλων κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν τῆς καὶ διώκουσα τὸ μεταλλικὸν τοῦ ὁποίου παντελῆ ἔπασχεν ἔλλειψιν, ἐπλημύρισε τὴν ἐγορὰν τῆς Κωνσταντινουπόλεως χαρτονομισμάτων ἀνταλλάσσουσα αὐτὰ διὰ μεταλλικοῦ εἰς οἰανδήποτε τιμὴν ἐτύγχανε τοῦτο· ταῦτα γινώσκει πλέον ἅπας ὁ Κόσμος καὶ πᾶσα βεβιασμένη διάψευσις ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἀποδειχθῆ ἀνυπόστατος, διότι ὡς εἴπομεν ἡ θεραπεία εἶναι πρόσκαιρος. Ἄς περιμεινῶμεν ὀλίγον ἀκόμη διὰ νὰ ἴδωμεν τὰς εὐτυχίας τῶν Τούρκων κατὰ τὸν Χρόνον, ἀφοῦ ὡς λέγει, ὁ νῦν Σουλτάνος, ἐννόησε τὰς πλεικτάνας τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα!

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ ἐξῆς λυπηρὸν λίαν Τηλεγράφημα ἐλήφθη παρὰ τῆς ἐνταῦθα Διευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας, σαλὲν ἐκ τοῦ ἐν Κορίνθῳ Πράκτορός της.

« Κορίνθος 15 Δεκεμβρίου εἰς Σύρον « Συμβούλιον Ἑλλ. Ἀτμοπλοίας. » Σεισμὸς κατέστρεψεν Ἀίγιον, θανατωθέντες 18. βαρέως πληγωθέντες 27. ἐλαφρῶς 102. ἠφανίσθησαν, » Δερβέρνια, Ζάχολη καὶ Ἀκράτα — ὑπέφερον αἱ » Πάτραι Δεῖφοι, Ἀμφισσα καὶ τὰ παραπλήσια. » — Τὸ ἐξ Ἑὐρώπης Γαλλικὸν καθυστερεῖ ἐπὶ 9 ἡμέρας — ἐκ Μήλου λέγουσιν, ὅτι προσέφυγεν ἐκεῖ μὲ ἀσφαρίας σπουδαίας. — Ἀύριον περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. τελεῖται ἐπισημῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Β. Γυμνασίου Σύρου ἡ διανομὴ τῶν βραβείων πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου καὶ Ἑλλ. Σχολείου, τοὺς ἀριστεύσαντας κατὰ τὸ λήξαν ΚΘ. Σχολιακὸν ἔτος ἐπὶ τῶν θερῶν ἐξετάσεων, χορηγοῦντος καὶ αὐθις ἐξ ἰδίων τοῦ φιλομούσου Κυρίου Ἀμβροσίου Δαμαλά, τοῦ καὶ Δημάρχου μας τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν δαπάνην. — Ἡ Ἐφορὰ τοῦ Βασιλ. Γυμνασίου προσεδάλεσε τοὺς ἐν τέλει καὶ πάντας τοὺς βουλομένους, ἵνα πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ ζήλου τῆς νεολαίας παρασταθῶσιν εἰς τὴν βράβευσιν τῶν ἀριστευσάντων.

— Ἀφοῦ ἡ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ πολιτικοῦ Κώδικος ἐπιτροπὴ ἐπροχώρησεν εἰς τὸ ἔργον τῆς καὶ ἐπεραιώσεν αὐτὸ μέχρι τοῦ τμήματος τῶν ἐνοχῶν καὶ ἀπέστειλε τοῦτο εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον πρὸ καιροῦ, ὡς ἐκ πηγῆς βασιμῶν ἐδημοσίευσεν ἡ Αὐγὴ, τὸ κοινὸν ἐρωτᾷ διατὶ ὁ Κ. Ὑπουργὸς δὲν εἰσάγει εἰς τὰ Βουλευτικὰ σώματα τὸ ἀποπερατωθὲν τοῦτο ἔργον, τοῦ ὁποῦ τὴν ἐπιψηφίον ἐπιζητεῖ πρὸ πολλοῦ τὸ κοινὸν ὡς πολλάκις καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ φύλλου μας εἴπομεν. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς φρονεῖ, ὅτι δὲν εἶναι ἐντελὲς τὸ ἔργον, ὅπως ὅποτε θέλει εἶσθαι χρησιμώτερον τοῦ χάους τῶν Ῥωμαϊκῶν καὶ Βυζαντινῶν Νόμων, εἰς ὃ διατελοῦμεν καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν εἶναι εὐκόλον νὰ ἐξευρεθῶσιν αἱ ἐλλείψεις καὶ δι' εἰδικῶν Νόμων νὰ διορθωθῶσιν, εἶναι κατασχὼν εἰς ἡμᾶς, ἐνῶ ὁ Κ. Μάουρερ εἰς ὀλιγώτερα τῶν δύο ἐτῶν συνέταξε καὶ ἐδημοσίευσεν τὸν ὀργανισμὸν τῶν Ἑλλ. Δικαστηρίων, τὸν ποινικὸν Νόμον καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν ἡμεῖς ἐν τῷ διαστήματι τοῦ εἰκοσιεπταετοῦς ἐπὶ Βασιλείας δικαστικοῦ βίου μας, νὰ μὴ δυνηθῶμεν νὰ φέρωμεν εἰς φῶς ἕνα πολιτικὸν Νόμον καὶ ἕνα ἐμπορικόν; ἀλλὰ περιωρίσθημεν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν διαφόρων ἄλλων Νόμων δευτερεύοντος λόγου, τοὺς πλείστους τῶν ὁποίων ἡ ἐνεστῶσα Βουλὴ ἐψήφισατο.

— Τὸ Τηλεγραφικὸν καλῶδιον, τὸ συνδέον τὴν Νῆσον μας μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐκείθεν μετὰ τῶν βλαχικῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς Εὐρώπης, ἐθλάσθη κατὰ τὸν Ἑλλησπόντον ἐν Καλλιπόλει, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπὸ τῆς 12. τρέχοντος διεκόπη ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μας μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Εὐρώπης κ.λ.π. καὶ περιορίζεται μόνον μέχρι Χίου καὶ Ἑλλησπόντου.

— Κατὰ τὰς ἐκ Κρήτης εἰδήσεις τὴν 5. Δεκεμβρίου ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης τρικυμίας ἐναυάγησαν εἰς τοὺς λιμένας Ἡρακλείου καὶ Ῥεθύμνης ἕξ πλοῖα ἐξ ὧν τὰ τρία Ὀθωμανικὰ καὶ τὰ λοιπὰ Εὐρωπαϊκὰ: ἦτοι μία Γαλλικὴ Γολέττα μὲ φορτίον Βακαλάου κλπ. καὶ δύο Αὐστριακὰ Βρίκια ἐκφορτόνοντα ἐμπορεύματα ἐξ Εὐρώπης: τὸ ἀτμόπλοιο τῆς Ἑλλην. Ἑταιρίας ὁ Ὄθων μετὰ πολλοῦ κόπου ἔμεινεν ὅλως ἀδυστάξως, τυχὸν εἰς Ἡράκλειον τότε.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἀπένευεν εἰς μὲν τοὺς μακαριωτάτους Πατριάρχας Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας τὸν μεγαλόσταυρον, εἰς δὲ τοὺς Σ. μητροπολίτας Προύσσης, Χίου καὶ Τριπόλεως τῆς Συρίας τὸν τῶν Ταξιαρχῶν.

— Ἡ Βουλὴ τῆς Ἑπτανήσου διελύθη καὶ πάλιν καὶ ἐκηρύχθη ἡ ἐναρξὶς νέων ἐκλογῶν, κατὰ τὴν 6 Φεβρουαρίου 1862 ἀρχομένων.

— Οἱ ἐπὶ συνομοσίᾳ κατηγορούμενοι Κορωνεῖος κλπ. ἐστάλησαν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ ἐν Χαλικίδι ἐδρεύοντος Κακουργαδικεῖου.

— Μεταξὺ τῆς 9 καὶ 10 ὥρας π. μ. τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἠσθάνθημεν ἐνταῦθα λίαν ἐλαφρὸν σεισμὸν, μετ' ὀλίγας ὥρας δὲ Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλη, ὅτι ὁ σεισμὸς αὐτὸς ἐν Πειραιεῖ ἦτον δυνατὸς καὶ ἐπέφερε ζημίας τινάς.

— Ἡ ἐνταῦθα Διεύθυνσις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας ἐλάβεν ἐκ Χίου τὴν 13 τρέχοντος, αὐθημερὸν τὸ ἐξῆς Τηλεγράφημα.

« Γαλλικὸν Ἀτμόπλοιο, τόνων 2000 προερχόμενον ἐκ Μασσαλίας διὰ Σμύρνης, ἀνήκον εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀτμοπλοικὴν Ἑταιρίαν Μπαζέν, ἐναυάγησεν ἐπὶ τῆς Χίου, κατὰ τὸ παράλιον Κάτω Φανός Μεστά, φέρον πλῆρωμα 43 ἀτόμων· οἱ ἐπιβάται ὅλοι ἐσώθησαν τὸ σκάφος ἀπωλέσθη, τὰ ἐμπορεύματα τρέχουν μέγαν κίνδυνον ἀπωλείας. »

Πιθανὸν ν' ἀνήκει εἰς τὸ Ἀτμόπλοιο τοῦτο ἡ εὐρεθῆσα ἐν Μυκῶν ἰσθμῶν περί τῆς ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ μας ἀναφερόμεν.

— Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κοινῶ ἐτέθη κάποιος περιορισμὸς παρὰ τῆς Ἀστυνομίας εἰς τοὺς ἐνοχλοῦντας τὴν Πόλιν διὰ φωνῶν ἀσμάτων κλπ. ἐν καιρῶ νυκτὸς πρὸ πάντων· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν ὑποκύψῃ εἰς τὴν συνήθη ἀχρησίαν ἢ περὶ τούτων ἀπαγορευτικὴ διάταξις, ἀπαιτεῖται ἡ ἀυστηρὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τήρησις ὅπου ὑπάρχει ἡ πλειοτέρα ἀνάγκη, ἦτοι κατ' ὁδοῦς, καὶ οὐχὶ νὰ περιορισθῇ αὕτη εἰς τὰ οἰνοπωλεῖα καὶ ξενοδοχεῖα, διότι οὐδὲ ὅλως ἢ κατὰ μικρὸν ἐνδιαφέρεται ὡς πρὸς ταῦτα ἡ τῶν οἰκογενειῶν ἡσυχία. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ ἀυστηρότης τῆς ἀρχῆς πρέπει νὰ γραφῇ εἰς τοὺς κατοικοῦντας καὶ ἀργοὺς τοὺς ἐκ συστήματος πειρασμοὺς τούτους τῆς ἡσυχίας

καὶ τάξεως, καὶ ὀλιγώτερον εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς τάξεως οἵτινες ἀν καὶ κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐλευθερίαν τοῦ ἄδειν ἐνίοτε παραβαίνουσι τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπαγορευτικὴν διάταξιν, μολοπαυτὰ οὔτε κινδυνώδεις εἰσιν, οὔτε λίαν ἐνοχλητικοὶ καὶ τέλος πάντων ἀρκεῖ ἡλίθις δικαστ. καταδίωξις διὰ νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν τάξιν, χωρὶς νὰ καταφεύγουν τὰ ὄργανα τῆς Ἀρχῆς εἰς τὸ ἐπισηφάδες μέτρον τοῦ περιορισμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλως τε καλῆς τάξεως πολιτῶν τούτων ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ, μέτρον τὸ ὁποῖον ἀφιερούμενον εἰς τοὺς Κλητῆρας ἀφαιρεῖ πᾶσαν ἐγγύησιν πρὸς τοὺς πολίτας τοῦ ὅτι εἰληκρινῶς γίνεται χρῆσις τοῦ μέτρου τούτου· τέλος πάντων ἂς μὴ δίδονται αἰτίαι παραπόνων δικαίων, διότι δὲν ἔχουν καλὰς συνέπειας ταῦτα.

Προκειμένου λόγου περὶ τῆς τάξεως τῆς Πόλεως φρονούμεν, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀδιαφορήσῃ ἡ ἀρχὴ περιπέσον εἰς τὴν ὑπεραυξάνουσαν κατάχρησιν τῆς ἐκθέσεως ἐμπορευμάτων καὶ σκευῶν ὀγκωδῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐκ μέρους τῶν ἐμπορευομένων καὶ ἰδίως τῶν ὀψοπωλῶν, διότι καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς συγκοινωνίας ἐμποδίζεται καὶ κακὴν ὄψιν παρουσιάζει ἡ ἀγορὰ εἰς τὰ ὄμματά τῶν ξένων· ὁ βουλούμενος νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀσχημίας καὶ στενοχωρίας ταύτης ἂς ἐπισκεφθῇ τὴν ἀπὸ τοῦ Παντοπωλείου φέρουσαν εἰς τὴν παραλίαν ὁδὸν, αὐτὴν τὴν ὁδὸν τῆς παραλίας καὶ τὴν ὁδὸν ὁποῦ κείται τὸ Οἰνοπωλεῖον Δούνα κλπ. καὶ μάλιστα ἐν ὥρᾳ μεσημβρίας καὶ ἐν ἑορταῖς καὶ θέλει πεισθῆ, ὅτι ὀλίγον διαφέρουν ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ Τσαρσιὰ, τὰ στενά καὶ βορβορώδη.

— Πληροφορούμεθα εὐχαρίστως, ὅτι ἡ ὑγεία τοῦ Σ. Ἀρχιερέως μας βελτιοῦται ὀσημέραι καὶ ἕνεκα τούτου παρέτεινε τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονὴν του διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ θεραπεία του.

— Ὁ μέχρι τοῦδε Λιμενάρχης μας Κ. Βότζης κατ' αἴτησίν του μετετέθη εἰς τοὺς διαθεσίμους· εἰσέτι δὲν γνωρίζομεν τὸν διάδοχόν του.

— Μᾶς γράφουν ἐκ Ῥόδου τὴν 6 Δεκεμβρίου ε.ε. « Ἐφθάσε τὴν 3 τρέχοντος ἐνταῦθα, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐκεῖ ἀγγλικοῦ Δικαστηρίου Κ. Χόρμπη συνοδευμένος ὑπὸ τοῦ διερμηνέως Κ. Σταυρίδου καὶ ἑτέρου τινος ὑπαλλήλου του, διὰ νὰ δικασθῇ ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ Α. Βαντιτζάνου, Γεωργίου Η. Γεωργίου πλοίαρχου κλπ. κατηγορίας ἐπὶ ναυταπάτῃ, περὶ τῆς ἄλλοτε σᾶς ἐγγραφῆς καὶ ἦτις συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὁ Βαντιτζάνος ἔκαμε πλαστὴν φόρτωσιν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Γ. Η. Γεωργίου ἡσφάλῃς τὰ δῆθεν φορτωθέντα καὶ ἐκ συνεννοήσεως ὁ πλοίαρχος ἐναυάγησεν ἐπίτηδες τὸ πλοῖόν του κατόπιν ἀνακαλυφθείς ὁμολόγησε συνένοχον καὶ τὸν φορτωτὴν Βαντιτζάνον τὸν καὶ Προξενικὸν Σουιδικόν, ὡς νομίζομεν, ὑπάλληλον ἐν Κύπρῳ. »

Ὁ μὲν πλοίαρχος Γ. Η. Γεώργιος, εἶναι εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακάς, ὁ δὲ Βαντιτζάνος ἐφέρθη ἐνταῦθα τὴν 2 τρέχοντος συνοδευμένος ὑπὸ Κλητῆρος καὶ ἐτέθη ὑπὸ κράτησιν· τὸ ἀποτέλεσμα τῆς περιέργου ταύτης δίκης ἐπιφυλάσσομαι νὰ σᾶς γνωστοποιήσω κατόπιν.

Τὴν 2 τρέχοντος ἐλλυμνίσθη ἐνταῦθα ἐκ Ταρσοῦ τὸ ὀθωμανικὸν ἀτμοκίνητον δίκροτον Σαδραζὰν φέρον τὸν Μ. Βεζύρην Ἐξ. Φοτὰτ-Πασσάν. Ὁ ἐνταῦθα Διοικητὴς ἐπέβας ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του σταθμύοντος ἐνταῦθα ἀτμοκινήτου ἐξῆλθε πρὸς συνάντησιν τοῦ Βεζύρου καὶ ἀπέδωσε τὸν προσήκοντα χαιρετισμὸν διὰ κανονοβολισμῶν· ὁ Μ. Βεζύρης ἐξῆλθεν εἰς τὴν Νῆσον, κατέλυσε εἰς τὸ Διοικητήριον, ἐδέχθη τὰς ἐπισκέψεις τῶν Προξένων τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος καὶ μετὰ δύο ὥρας ἐπιβίβασθεις ἀπῆλθεν χαιρετηθεὶς ὑπὸ τοῦ Φρουρίου δι' 21 κανονοβολισμῶν.

Τὴν 25 Νοεμβρίου τὸ Ἴονικὸν Βρίκιον Ἀγιος Στέφανος τοῦ πλοίαρχου Μαρκοπούλου, προερχόμενον ἐξ Ἑπτανήσου καὶ διευθυνόμενον εἰς Ἀκρην κενὸν, κατελήφθη ὑπὸ τρικυμίας καὶ ζητήσαν νὰ σωθῇ ἐν τῷ λιμένι μας δὲν ἠδυνήθη νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὸν ναυαγήσαν κατὰ τὴν ἀκτὴν τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος ἐπὶ τῶν βράχων· τὸ σκάφος τὴν ἐπιούσαν ἠφανίσθη ὑπὸ τῆς φορᾶς τῶν κυμάτων, ἀφοῦ ὅμως κατορθώθη ἡ διάσωσις τῶν σκευῶν καὶ ἐπίπλων του.

— Αἱ κακοκαιρίαι τοῦ τρέχοντος μηνὸς καὶ μάλιστα τῆς 6 πολλὰ ἐπέφερον θαλάσσια δυστυχήματα κατ' ἐκάστην διάφορα τοιαῦτα ἀναγγέλλονται, εὐτυχῶς ὀλίγα εἶναι ἐκ τῶν παθόντων, Ἑλληνικά.

— Τὸ Ἀγγλικὸν Ἀτμόπλοιο Δούναβις προσέ-

κρούσεν εἰς Ἑλλησπόντον τὸ Ἑλληνικὸν πλοῖον Ταξιάρχην φέρον φορτίον αἴτου καὶ τὸ ἐβύθησε· τὸ πλῆρωμα διεσώθη ἐπὶ τοῦ Δουναβέως· ἐπίσης καὶ ἡ Ἑλλ. Γολέττα Ἅγιος Νικόλαος τοῦ Πλοίαρχου Μητρόπολη πλεύσασα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἐρδεκ τῆς προποντίδος, μόλις σωθέντος τοῦ πλῆρωματός της.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐβδομάδος ταύτης εὐρέθη εἰς τὸ ἀρκτικὸν παράλιον τῆς Μυκῶν ἰσθμῶς συσπυρμένη τὸ πλείστον καὶ φέρουσα ἐν αὐτῇ ἀνρωπὸν πνιγμένον. Ἐκ τῶν διαφόρων παρατηρήσεων ἐξάγεται ὅτι ἡ λέμβος ἀνήκεν εἰς Εὐρωπαϊκὸν πλοῖον ἢ Ἀτμόπλοιο, διότι σώζεται ἐπὶ τοῦ διασωθέντος τεμαχίου τῆς λέμβου ἐν γράμμα Εὐρωπαϊκοῦ ἀλφαβήτου ἀποτελοῦν φαίνεται τὴν ἐπιγραφὴν, ὁ δὲ ἐν αὐτῇ συσπυρμένος ἐκ τοῦ προξήματος ἀνθρώπος εἰκάζεται ὡν ἐπίσης Εὐρωπαῖος νέουτης, διότι εἶχε ξυρισμένον τὸν μύστακα· ἐγγραφα ἢ ἄλλα σημεῖα δὲν εὐρέθησαν ἐξ ὧν νὰ γνωσθῇ τίς ὁ δυστυχὴς αὐτοῦ ἀνθρώπος. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ λέμβῳ ταύτῃ ὑπῆρχε καὶ μικρὸν τι ἐκ κασιτέρου κιβώτιον κενόν, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα χρῶνται ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν ἐπιστολῶν τῶν Ταχυδρομείων, συμπεραίνεται, ὅτι ἡ λέμβος ἀνήκεν εἰς Ἀτμόπλοιο, ἀλλ' ἀγνωστον εἶναι ἀν καὶ τὸ Ἀτμόπλοιο ἀπωλέσθη ἢ μόνη ἡ λέμβος του.

— Ἐξεδόθη ἐν Λονδίνῳ ὁ 1 ἀριθμὸς νέας ἐκδομένης ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ συμπολίτου μας Κ. Κορεσίου ἐφημερίδος Ἑλληνικῆς, ἀνα πάσαν Πέμπτην τῆς ἐβδομάδος καὶ ἐν Ἑλλάδι τιμωμένης ἀντὶ Δραχ. 30 κπ' ἔτος.

Ἡ ἐφημερὶς ἔσται κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ συντάκτου της ὁ ἀγγελὸς τῶν Βυζαντινῶν λαῶν Γραικῶν, Σλαβῶν, Δακῶν, Κλυκασιῶν καὶ Ἀράβων καὶ ἰδίως ἐφημερὶς τοῦ Πανελληνίου Ἑώας καὶ Ἑσπερίας.

Ὁ Κ. Κορεσίος εἶναι ἀνὴρ παιδείας καὶ πολλῶν κοινωνικῶν γνώσεων καὶ εἰμῶτα βέβαιοι, ὅτι διὰ τοῦ καλάμου του θέλει ὠφελῆσαι ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης τοὺς ἀνατολικοὺς λαοὺς καὶ ἰδίως τὴν γενικὴν Πατρίδα, ἦτοι τὴν Ἑλλάδα· ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι θέλει ὑποστηριχθῆ διὰ τῆς προθύμου συνδρομῆς τῶν ὁμογενῶν εἰς τὸ δύσκολον καὶ δαπανηρὸν στάδιον εἰς ὃ ἐξῆλθεν· ἰδίως δὲ θέλει χρησιμεύσει ἡ ἐφημερὶς αὕτη εἰς τὸν ἐμπορικὸν κλάδον διὰ τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἐμπορικὰς εἰδήσεις ἂς θέλει περιέχει ἐκ τοῦ Λονδίνου, τοῦ γενικοῦ τούτου πυρῆνος τοῦ ἐμπορίου.

— Ὁ Μαντζίνης ἀσθενεῖ βαρῶς ἐκ καρδίου τοῦ στομάχου.

— Ἡ ἐκρηξὶς τοῦ Βεζουβίου ἐξακολοῦετ ἐν Νι-ἀπόλει· περιωρίσθη δὲ ἡδὴ ὅλον τὸ κακὸν εἰς τὸν τῆς κορυφῆς κρατῆρα· πολλὰ βοήθειαι συλλέγονται ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τῆς ἐκρήξεως.

— Εἰς Ἀφγανιστάν τῶν Ἀγγλικῶν Ἰνδιῶν ἐξεβράγη ἐπανάστασις· οἱ ἐπαναστάται, διοικούμενοι ὑπὸ Εὐρωπαϊῶν ἀξιωματικῶν, κατηυθύνοντο πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς Καβούλης.

— Ἡ ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως τῆς βορείου Ἀμερικῆς ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως φαίνεται ἀρνητικὴ ἐξ ὅσων διεκοίνωσεν ὁ Πρόεδρος της καὶ κατὰ συνέπειαν ἐξακολοῦσθαι δραστηρίως αἱ πολεμικαὶ προετοιμασίαι, ἐὰν ἀληθὴς ἐστὶ καὶ ἡ εἰδησις τῆς ἐν Καβούλῃ ἐπαναστάσεως ἢ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θέλει εὐρεθῇ εἰς μεγάλους περισπασμοὺς.

— Ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς τομῆς τοῦ Σουέζ.

Πολλάκις ἐλάβομεν ἀφορμὴν καὶ ἐκφράσαμεν τὸν δικαίον ἡμῶν ἔπαινον εἰς τοὺς φιλομαθεῖς κατοικοῦς τοῦ χωρίου Αὐδοῦ, τῆς ἐπαρχίας Πεδιάδος τῆς Κρήτης, διὰ τὸν ὅποιον συναμιλῶνται νὰ δεκνύωσι ζῆλον, ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἰδίων τέκνων τῶν καθὼς καὶ ὅλων τῶν συνεπαρχιωτῶν των, συστήνοντες ἐξ ἰδίων των σχολεῖα καὶ ζητοῦντες πανταχόθεν διδασκάλους καὶ ἄλλα μέσα συντείνοντα εἰς τὸν εὐγενῆ καὶ φιλοπατρὶν σκοπὸν των. Τοιαύτην εὐάρεστον ἀφορμὴν λαμβάνομεν καὶ ἡδὴ διὰ τῆς ἀκολουθούσας ἀπαντήσεως πρὸς σῦτους, τῆς ἐν Ἡρακλείῳ φιλομούσου Ἐφορείας, ὑποσχόμενης αὐτοῖς νὰ τοῖς προμηθεύσῃ ταχέως τὸν ζητούμενον διδασκαλον.

Ἀριθμὸς 4. Ἡ Ἐφορὶα τῶν σχολείων τοῦ τμήματος Ἡρακλείου.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Α. Ζωγράφον Σφακιανόν, Λαυδ Πασχάλην, Γεώργιον Μανουσακην, Κοκόλην Νταλιανόν, Μπ-

...τον Φουρνάρη, Ν. Φραγκάκη, και Νικόλαον Γουβια...

Ελάθωμεν μετά μεγίστης ευχαριστήσεως την αναφοράν...

Υποσημειούμεθα με αδελφικήν αγάπην.

Οι "Εφοροι Μ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΑΔΗΣ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ. Γ. ΑΡΙΜΑΔΙΑΔΗΣ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Α. ΖΑΦΕΙΡΙΑΔΗΣ.

Εκ της ανωτέρω απαντήσεως βλέπομεν ευχαρίστως την...

Δεν είναι βεβαίως ανάγκη να προσθέσωμεν, ως ομολο...

περι ασφαλεστέρας τινός από του ανθρώπου απαλλαγής...

« Μόνον οι νεκροί δὲν επανέρχονται, εἶπον τότε τελευ...

Σελ. 66. στιχ. 1. « Ο διαδοξάμενος αὐτὸν ἐν τῇ βε...

« Αἱ δὲ συμφοραὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἧτις κατῆ...

Σελ. 68. στιχ. α Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ ὑπατοὶ τῆς ἐκκλησίας...

(α) Δὲν ὑπῆρξε λοιπὸν αἰὼν, δὲν ὑπῆρξεν ἐποχὴ, δὲν...

(β) Δὲν ἔπαθε τὸ αὐτὸ ὁ Ἰεροκῆρξ τῆς Ῥώμης ἅμα κα...

(γ) Συχνὰ φαίνεται ὁ Κ. Ρενιέρης ἐξυμῶν τὰ μεγάλα...

ἡμῶν οὐδὲ ἡ σύνοδος τῶν ἐπισκόπων, ἡ κατασπευσμέ...

Σελ. 69. στιχ. 9. α Καὶ ἐπὶ πολὺν μὲν χρόνον ἤλπισεν...

Σελ. 73. στιχ. 10. α Οἱ Ἰησοῦται καὶ οἱ διαμαρτυ...

Ἀλλὰ διὰ τί δὲν ἀπελογήθη ὁ Λούκαρις καὶ νὰ ἀναι...

Ἀλλὰ διὰ τί ὁ Κ. Ρενιέρης δὲν συναριθμῆ μετὸν Λού...

Μήπως ὁ Λούκαρις δὲν ἤθελεν ἀναθεῖ πάλιν θριαμβευ...

(α) « Οστις θελεὶ νὰ ᾖ εὐλεύθερος πρέπει ν' ἀναδειχθῆ...

(β) Πρακτέμπομεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς...

(γ) Ἴδε σελ. 56. Κ. Ρενιέρη καὶ κατάλογον Κ. Βρετοῦ...

(δ) Ἴδε Μελέτιον ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τόμος β'. σελ.

ΑΝΑΣΚΕΤΗ

τῆς

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΙΑΔΟΥ τοῦ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 238, 241, 242—243).

Ἡ μερὶς τῶν Ἰησοῦτων, θεωροῦσα ὅτι αἱ συνεχεῖς ἐκεί...

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

—o—

Αριθ. 99.

Πρώτη κοινοποίησης.

Ο ενεργών παρὰ τοῖς ἐν Θήρᾳ Εἰρηνοδοκίσις Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ἐμμανουὴλ Μ. Γαβαλλᾶς.

Δηλοποιεῖ ὅτι·

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2205. καὶ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1846 δανειστικοῦ συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου εἰρηνοδίκου Θήρας Κυρίου Π. Α. Βαφιοπούλου, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 3 τρέχοντος μηνὸς δοθείσης μοι ἐγγράφου πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ Ἐπαμεινῶνα Π. Βαρβαρίγου πληρεξουσίου τοῦ πατρὸς τοῦ Παναγιώτου Βαρβαρίγου κατοικοῦ Φηρῶν τῆς Θήρας καταδιώκοντος δανειστοῦ συμφώνως δὲ καὶ μετ' ἄρθρον 965 τῆς πολιτ. δικονομίας ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἀπαλλοτριώσεως δύο ἀκίνητα κτήματα κείμενα εἰς τὸν δῆμον Θήρας ὡς περιγράφονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 88 καὶ ἀπὸ 9 τρέχοντος μηνὸς ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως γενομένην παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου Κλητῆρος τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ὀφειλέτου Πέτρου Νέστορος Βαθόγλου κατοικοῦ Καρτεράδου τῆς Θήρας ὅπως ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασματοῦ αὐτῶν πληρωθῆ ὁ εἰρημένος Παναγιώτης Βαρβαρίγος τῆς ὁποίας ὀφείλει πρὸς αὐτὸν ὁ εἰρημένος Π. Ν. Βαθόγλος διὰ τοῦ μνησθέντος συμβολαίου ὑπολοίπων αὐτοῦ δραχ. 1028 57|00 τοὺς τόκους αὐτῶν πρὸς ἐν τοῖς ἐκατὸν τὸν μῆνα ἀρχομένους ἀπὸ τῆν 1 Ἀπριλίου 1859 μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ ἅπαντα τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδα.

Ο πλειστηριασμὸς τῶν εἰρημένων δύο κτημάτων θέλει γίνεαι τὴν ἐνδεκάτην τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Φεβρουαρίου 1862. ἡμέραν Κυριακὴν θέλει δὲ ἀρχίσει τὴν 9 ὥραν καὶ τελειώσῃ τὴν 11. π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου εἰρηνοδίκου Θήρας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπαληρωτοῦ αὐτοῦ ἐν περιπτώσει κωλύματος, ἐξωθεν τοῦ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως Φηρῶν Δήμου Θήρας τὴν ὀνομαζομένην Πόσταν καφφενείου τοῦ ποτε Νικολάου Ἰω. Δελένδα ἐνοικιαζομένου ἤδη ἐπὶ τοῦ Βασιλείου Συγάλα καφφενώλου. Πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται ἢ προσφερθεῖσα τιμὴ παρὰ τοῦ εἰρημένου πληρεξουσίου τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ διὰ μὲν τὸν ἀμπελώνα εἰς Καρτεράδου δῆμον Θήρας ζευγαριῆς 5 ὡς ἐγγιστα δρ. 500. διὰ δὲ τὸν ἀμπελώνα κείμενον εἰς Καρτεράδου τοῦ αὐτοῦ Δήμου ζευγαριῆς μιᾶς ὡς ἐγγιστα δρ. διακοσίας ἀριθ. 200.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ἀφοῦ παρέλθουν καὶ τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ

κυτήματος σηκπανείου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 974 τῆς πολ. δικονομίας τὸ δὲ πλειστηριασμὰ θέλει πληρωθῆ ἀμέσως μετ' ἐπιτάξει ἐπὶ τῆς τραπέζης πρὸς τὸν ῥηθέντα ὑπάλληλον ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ προσκαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ φανῶσιν ἀγορασταὶ νὰ παρυσιασθῶσι κατὰ τὸν ἀνωτέρω προσδιορισθέντα χρόνον καὶ τόπος διὰ νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης μετὰ τῆς συνημμένης ὑπ' ἀριθ. 88. καὶ ἀπὸ 9 τρέχοντος μηνὸς ἐκθεσεως κατασχέσεως. θέλουν κοινοποιηθῆ καὶ τοιχοκολληθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας θέλουν δὲ καταχωρηθῆ καὶ εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐκδομένην ἐφημερίδα ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων.

Ἐν Θήρᾳ τὴν δωδεκάτην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου ἔτους.

Ο Κλητῆρ Ἐμμανουὴλ Μ. Γαβαλλᾶς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Θήρᾳ τὴν 12 Δεκεμβρίου 1861.

Ο Κλητῆρ Ἐμμανουὴλ Μ. Γαβαλλᾶς.

—o—

Αριθ. 88.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως

Σήμερον τὴν ἐνάτην Δεκεμβρίου ἡμέραν Σάββατον τῆς ἐβδομάδος τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου ἔτους ἐν Θήρᾳ ὁ ὑποφαινομένος Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διατελὼν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Εἰρηνοδίκσις Ἐμμανουὴλ Μ. Γαβαλλᾶς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2,205 καὶ ἀπὸ πρώτην Ἀπριλίου 1846 δανειστικοῦ συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου εἰρηνοδίκου Θήρας Κ. Π. Α. Βαφιοπούλου καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 3 τρέχοντος μηνὸς δοθείσης μοι ἐγγράφου πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ Ἐπαμεινῶνα Παναγιώτου Βαρβαρίγου πληρεξουσίου τοῦ πατρὸς τοῦ Παναγιώτου Βαρβαρίγου κατοικοῦ Φηρῶν τῆς Θήρας, ἐνεργηθέντων δὲ καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 862 καὶ 866 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ μὴ πληρώσαντος τοῦ ὀφειλέτου Πέτρου Νέστορος Βαθόγλου κατοικοῦ Καρτεράδου τῆς Θήρας πρὸς τὸν ῥηθέντα Παναγιώτην Βαρβαρίγον τὰς ὁποίας τοῦ ὀφείλει διὰ τοῦ μνησθέντος συμβολαίου δραχμὰς 1028 57 0|0 ὑπόλοιπον κεφάλαιον τοὺς τόκους αὐτῶν πρὸς ἐν τοῖς ἐκατὸν τὸν μῆνα ἀρχομένους ἀπὸ τῆν πρώτην Ἀπριλίου 1859 μέχρι ἐξοφλήσεως συμφώνως μετ' ἄρθρον 957 καὶ ἐπέμ. τῆς Πολιτ. Δικονομίας κωλυομένου τοῦ Δημάρχου Θήρας παραλαβῶν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ αὐτοῦ Δήμου Θήρας Κ. Ἀντώνιον Δ. Δελένδα μετέδην μετ' αὐτοῦ αὐτοπροσώπως εἰς τὰ κάτωθεν τῆς

προούτης σημειούμενα ἀκίνητα κτήματα τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ εἰρημένου Πέτρου Ν. Βαθόγλου καὶ κατέσχων ἀναγκαστικῶς αὐτὰ πρὸς πληρωμὴν τοῦ πρὸς τὸν διαλειφθέντα Π. Βαρβαρίγον ὡς εἰρηται χρέος του ἐκ δρ. 1028 57 0|0 πρὸς δὲ τοὺς τόκους αὐτῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1859 μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ ἅπαντα τὰ τῆς ἐπιταγῆς πληρωμῆς καὶ τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδα καί·

Α'. Περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν Π. Μ. κατέσχων τὸν ἀμπελώνα κείμενον εἰς τὸν Καρτεράδου Δήμου Θήρας ζευγαριῶν πέντε ὡς ἐγγιστα, σύγκεται δὲ ἀπὸ πέντε διαχωρήσεις καὶ ἐμπεριέχει τέσσαρας μικρὰς συκίας, πλησιασται τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ Πέτρος Ἄλβας ὁ Ἄγγελος Δαρζέντας καὶ ἡ κοινὴ ὁδός· ἐκτεμήθη παρὰ τοῦ ῥηθέντος Παρέδρου δραχμὰς 3500 ὁ δὲ πληρεξούσιος ὡς εἴρηται τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ ἐπρόσφερεν κατὰ τὴν δοθείσαν μοι πληρεξουσιότητα δραχμὰς 500 καί·

β'. Περὶ τὴν αὐτὴν ἐνάτην ὥραν π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας κατέσχων τὸν ἀμπελώνα κείμενον εἰς τὴν αὐτὴν περιφέρειαν Καρτεράδου Δήμου Θήρας ζευγαριῆς μιᾶς ὡς ἐγγιστα πλησιασται τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ Νικόλαος Πλατὺς ὁ Ἀντώνιος Α. Γιαννακὸς ὁ Νικόλαος Κανταρᾶς καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ὀφειλέτου, ἐκτεμήθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ Παρέδρου δραχ. 1000. ὁ δὲ εἰρημένος πληρεξούσιος τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ ἐπρόσφερεν κατὰ τὴν δοθείσαν μοι πληρεξουσιότητα δραχ. 200.

Μεσεγγυούχος τῶν ἀνωτέρω κατασχεθέντων κτημάτων μένει ὁ αὐτὸς ὀφειλέτης, ὁ δὲ πλειστηριασμὸς τῶν κτημάτων αὐτῶν θέλει γίνεαι τὴν ἐνδεκάτην τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Φεβρουαρίου 1862 ἡμέραν Κυριακὴν

Ὅτω συνετάχθη ἢ παροῦσα ἢ ὄχι ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως πρὸς τὸν εἰρημένον Πάρεδρον ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος ἀπόντος δὲ τοῦτε καταδιώκοντος δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου.

Ο Δημαρχικὸς Πάρεδρος Ἀντώνιος Δ. Δελένδας.

Ο Κλητῆρ Ἐμμανουὴλ Μ. Γαβαλλᾶς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Θήρᾳ τὴν 12 Δεκεμβρίου 1861.

Ο Κλητῆρ Ἐμμανουὴλ Μ. Γαβαλλᾶς.

Ἐπεται Συνέχεια καὶ Δικαστικὸν Παράρτημα.

αὐτὸν μόνον διὰ νὰ λάβῃ καιρὸν, ὁ μὲν νὰ βεβαιωθῆ καλῆτερον, (γ) ὁ δὲ ν' ἀπολογηθῆ ὡς ὁ φάσιος;

Πῶς ἴτο δυνατόν ὁ Λούκαρις ἀφοῦ ὡς ὁ ἴδιος Κ. Ρενιέρης λέγει (ἐν σελ. 8η) τῆς πραγματείας του ὅτι ἀποδεικνύεται, ὅτι ἐθεώρει τὰς περὶ τὸ δόγμα καινοτομίας τῆς διαπαρτυρήσεως ὡς τερατώδης καὶ ὅτι ἐνέμενε πάντοτε πιστὸς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν ἐκείνην ἐκκλησίαν ἣτις πτωχὴ ἄμαθεις δούλη καὶ διωκομένη ἔχει ὅμως ὡς πρὸς ὅλας τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας τὸ προτέρημα ὅτι ὑπῆρξεν αἰεποτε ἢ αὐτῇ καὶ πιστῇ διετέλεσε πρὸς τὰς παραδόσεις τῶν ἀποστόλων μὴ ἐπιχειροῦσα ἐκ διαλλήματων νέας αὐτῶν ἐκδόσεις ἐπιδιωρθώμενας ἐπιθεωρημένας κλπ. ὡς ῥητῶς ἐκφράζεται ὁ Λούκαρις εἰς τὴν ἀπὸ τριάκοντα Μαΐου 1612 ἐπιστολὴν του πρὸς Ἰωάννην τὸν Βυτεμπογάδρον διδάκτωρα ἐν Ἄγῃ, ἣ εἶναι δύσκολον νὰ παραδεχθῶμεν ὡς βέβαιον ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας Μαρσεύλλιος μετὰ τοῦ πατρὸς Ἀρχαγγέλου ἐνπνεόμενοι ἀπὸ τὸν φανατισμὸν καὶ τὸ μῖσος τοῦ Πάπα παρὰ τοῦ ὁποίου ἐπιφορτισθήσαν κατὰ τοῦ Πατριάρχου ἐνόθησαν καὶ παρεμόρφωσαν τὴν ἀπάντησιν τοῦ Κυρίλλου καὶ ἐβεβαίωσαν ἄλλα ἀφ' ὅσα ἤθυσαν παρ' αὐτοῦ; Ἀφοῦ τσακῆται κατεβάλλοντο προσπάθειαι, καὶ δαπάναι ἀκαταλόγηστοι διὰ τὴν καταστροφὴν του ἱεροῦ ἀφοῦ ὁ μέγας; τῶντι Λούκαρις, εἶχε τὴν τύχην νὰ γεννηθῆ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὸ ἀσπρόπαιον· τὸ στιγματίσαν τὸν ἄγγον καὶ ἄδολον χριστιανισμὸν· τὸ ἔτος λέγομεν 1572 καθ' ὃ ὁ σατανικὸς καὶ καταχθόνιος φανατισμὸς τῶν Παπῶν, μεταδιδόμενος ὡς κολλητικὴ νόσος εἰς τὰς τῶν ἀπλουστέρων χριστιανῶν ψυχὰς, ἐγέννησεν ὡς τέρας ἐκ τῆς κολάσεως ἀνελθὼν τὸν Σικελικὸν ἑσπερινόν, τοῦ ἁγίου Βαρβόλομαίου, (18 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους) τὴν σφαγὴν 150 χιλιάδων Ἰρλαδῶν, τὰς δολοφονίας τῶν Ἀλβιγέζων, τοῦ Περμόντε καὶ ἔχυσεν ἐπέκεινα τοῦ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου χριστιανικῶν αἱμάτων, μόνον διότι δὲν ἀνεγνώριζον τὸν Πάπην ὡς ἀναμάρτητον καὶ ἀρχηγὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας! Ἀφοῦ ὁ Λούκαρις δὲν ἴτο μόνον ἐκ τῶν μὴ ἀναγνωρίζοντων τὴν πλάνην καὶ τὴν βλασφημίαν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀκάματος καὶ διηνεκὴς πολέμιος αὐτῆς· ἀμφιβάλλον ἐτι διὰ τί ὁ Λούκαρις ἐγίνε θυμὰ τῆς τοιαύτης χριστιανικῆς ἀρετῆς, καὶ διὰ τί ἐπροστατεύετο ἀπὸ τοὺς ἐπίσης πολέμιους τῆς πλάνης ταύτης διαμαρτυρομένους, χωρὶς ἄλλη τις σχέσις νὰ τὸν συνδέη μετ' αὐτῶν, καὶ χωρὶς νὰ ἐξομῶσῃ τὰ ἱερὰ δόγματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς πίστεως;

Ὁ Διάδοχος τοῦ Λουκάριως Γρηγόριος ὁ Ἄμασεις δὲν ἀφορίσθη καὶ ἀναθεματίσθη ἀπὸ τὸν διαδεχθέντα αὐτὸν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Ἄθωνον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπισκόπους (Μελετ. ἐκκλησιασ. ἱστορία τόμος γ' σελ. 416. Δὲν κατηγορήσαν τὸν Εὐγένιον Βούλγαριν οἱ ἐχθροὶ του ὅτι παρμελεῖ καὶ περιτρονεῖ τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ συγγράμματα καὶ καταγίνεται μόνον εἰς τὰ ἐξωτερικά· διότι παρέφρασε τὴν Λεινιάδα τοῦ Βιργιλίου καὶ ἄλλα Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν συγγράμματα· ἐνθ' οὗτος καὶ μετέφρασε καὶ ἐξέδωκε πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὸ ἐκτεταμένον θεολογικὸν σύγγραμμα Ἄδαμ Ζουρικαδίου Βορούσου περὶ τῆς ἐκπορέσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Ἰδοὺ τί ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ἐκδοθείσαν χθὲς ἐτι πραγματείαν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετ' ἐπιγραφῆν.

Ἡ φωνὴ τῆς ἀληθείας ὑπὸ Χριστιανοῦ Ὀρθοδόξου.

1861 (σελίς 50.)

α Τίς λ. χ. ἀνεβίβασεν ἐπὶ τοῦ αἰκουμηνικοῦ θρόνου τὸν ἡλυμῶνα τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ γένους Βέκκον κατὰ τὸν 18 αἰῶνα; οἱ Ἰησοῦται! τίς τὸν ἀθλιον Κονταρῆ; (1) οἱ Ἰησοῦται! τίς δὲ τὸν προδότην τῆς εὐσεβείας Πα- τελλάριον; (2) οἱ Ἰησοῦται! (εὐδὴλον δὲ ὁποίας θλιβεράς συνέπειας ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ γένος; ἢ προαγωγή τοιούτων ἀνθρωπαζίων!) (3) τίς ἐσυκοφάντισεν ὡς Καλθινόφρονα (*) τὴν ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ περιελεύσαστορ Κύριλλον τὸν Λούκαρις, (5) τὸν πρώτον συστήσαντα ἐν τῇ Ἀνατολῇ τυπογραφεῖον, ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ περιβόλῳ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας; οἱ Ἰησοῦται!

(γ) Ἄλλα ποῖαν βεβαιώσιν νὰ λάβῃ ἀφοῦ, ὡς καὶ ὁ Κ. Ρενιέρης ὁμολογεῖ, τὰ ἄφθονα χρήματα καὶ αἱ ῥάδιοιργαίαι τῶν Ἰησοῦτῶν, τὰ πάντα δύνανται παρὰ τῷ Ὁδ' Κυβερνήσει;

(1) Ὁ ἀνάξιμον ἐχθρὸν καὶ ἀντικαταστάτην τοῦ Λουκάριως.

(2) Ἀντικαταστάτην καὶ ἀντίπαλον καὶ διώκτην ἀπηνῆ τοῦ Λουκάριως, ἐν ὅσῳ διετέλει εἰς ἐξορίαν· καὶ αὐτὸς διὰ τῶν Ἰησοῦτῶν ἐπατριάρχους.

(3) Ἡ πικρὰ κατὰ τῶν Πατριαρχῶν τούτων καταφορὰ, ἀφαιρεῖ πᾶσαν ἰδέαν μεροληψίας ἐκ μέρους τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας συγγραφέων καὶ τῶν συγκροτηθειῶν ἐπὶ τούτῳ συνόδων, ὅτι δῆθεν ὑπερασπίζονται τὸν Λούκαριν ὡς ἀθῶον χάριν ἀπλῆς φιλαυτίας καὶ ἐθνικοῦ ἐγωῖσμοῦ.

(*) Ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς τούτου συνετάχθη ὁ ἀείμνηστος Δοσίθεος Πατριάρχης Ἱεροσολήμων. Ἐῤρηται δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ κατὰ τῶν 18 Καθ' ἡμερῶν κεφαλαίων· πονήματος τοῦ ἀθανάτου μνήμης Μελετίου τοῦ Συρίγου, Ἱεροκήρυκος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας (αὐτόθι).

(5) Ὅλοι οἱ συγγραφεῖς ἐπίσκοποι πατριάρχαι καὶ λοιποὶ κληρικοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρουσι μετὰ σεβασμοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Λουκάριως καὶ στιγματίζουσι τοὺς κλητήρους αὐτοῦ, ὡς συκοφάντας, ὡς βλεπομένον καὶ θέλομεν εἶδεῖ σαφέστερον εἰς τὰ ἐπόμενα. (Ἄκολουθεῖ).